

Rastiem alebo stagnujem?

Možno ste si viacerí všimli, že vo svojom živote duchovne už nerastiete. Rástli ste, ale zrazu sa váš rast zastavil, stagnujete, stojíte na mieste.

Tieto pondelkové stretnutia mali slúžiť k tomu, aby sme duchovne rástli. Ak sem chodím a duchovne nerastiem, tak niečo nie je v poriadku.

Deti, ktoré sa prirodzene vyvíjajú a zrazu prestanú rásť, sú choré. Rodičia musia s nimi chodiť na vyšetrenia a hľadať diagnózu a následne liečbu. Ak duchovne nerastiem, som chorý. Verím, že nikto z vás nechce zostať chorým. Preto, ak nerastiem, musím s tým niečo robiť. Musím diagnostikovať kde nerastiem a prečo, aby som následne mohol nasadiť účinnú liečbu.

(I) Čo znamená rast v duchovnom živote?

Rásť v duchovnom živote znamená rásť do hĺbky, do Krista, do zrelosti.

Ako sa prejavuje zrelosť?

Určite viete rozlíšiť, keď vidíte nejaké ovocie, či je zrelé alebo nie. Keď zahryznete a je to kyslé, tvrdé, keď vás z toho striasa, viete, že je to nezrelé. Ak je ovocie chutné, šťavnaté, viete, že je zrelé. Podobne je tomu aj v duchovnom živote. Zrelosť sa prejavuje prinášaním ovocia. Každý sám by mal vedieť, keď sa pozrie na svoj život, či prináša ovocie alebo nie, či prináša zrelé ovocie alebo nezrelé.

Čo hovorí BS?

BS ak hovorí o zrelosti, používa rôzne pojmy:

(a) prichádzať alebo približovať sa k cieľu

Zrelý človek vie, kde je cieľ a kráča k nemu. Preto aj jeden z významov slova hriech znamená „minúť cieľ“. Opakom je prísť do cieľa, kráčať k cieľu. To robí zrelý človek, ktorý chce ísť za Pánom a nehovorí: „Vyberiem si zlatú strednú cestu, urobím si vektorový súčet a pôjdem stredom“.

(b) byť kompletným, komplexným, celistvým, plným

Mnohí kresťania sú úžasní v nejakej oblasti života. Dokážu napríklad úžasne viesť chvály, evanjelizovať, modliť sa, a pod.. No zároveň majú vážne trhliny vo svojom živote. Sú pomazaní, ale sú nezrelí. Ježiš na nás nepozera podľa pomazania, ktoré nám dal, ale podľa zrelosti, ku ktorej sme došli. Pomazanie nie je všetko. Preto máme byť kompletný: aj pomazaný, ale aj zrelý.

(c) ukončiť niečo s tým, že už je to dokonalé

Ježiš priniesol dokonalé ovocie, On na kríži povedal „dokonané je“. A my, keď dôjdeme do cieľa, tak môžeme povedať „je to dokončené“.

(II) Rast je spojený s časom a kvalitou.

Rast sa odohráva v čase - proces, kedy sa to odohráva. Kvalita je zase to, do čoho dorastáme. Teda pri duchovnom raste ide o to, akú kvalitu získavame za daný čas. Základným predpokladom duchovného rastu je, že za určitý čas získavame určitú kvalitu - zrelosť. Môžu nastať štyri stavy:

(1) nerastíme - čas beží a my sme stále rovnakí**(2) rastíme pomaly - pomalšie ako by sme mali - zameškaný vývoj**

Je to najčastejší stav a k tomu ešte namiesto toho, aby sme rýchlo vyhľadali lekára, tak sa ospravedľujeme, že nemusí každý rásť tak rýchlo.

Ak hovoríme o čase, je dôležité správne načasovanie. Boh vám povedal, čo máte urobiť. Jedna časť kresťanov si povie: „To asi ani nebol Boh“. Nevedia to rozlíšiť a preto nič nerobia, pre nič sa nerozhodnú. Druhá časť kresťanov si povie: „Boh mi povedal, že mám toto urobiť, tak rýchlo do toho“. Iba málo kresťanov sa pýta Pána: „A kedy, Pane? Teraz?“ A Pán môže povedať: „Áno, nie, o 5 rokov“. A preto, že sa nepýtame, sme mnohí sklamaní. Vykročili sme hneď a nič sa nezmenilo. My sme chceli byť hneď naj ...

(3) rastíme normálne - ideálny rast**(4) rastíme veľmi rýchlo**

Rásť veľmi rýchlo je nebezpečné. Ľudia, ktorí veľmi rýchlo fyzicky vyrastú, majú problémy s kosťami, pretože ich mladé telo ešte nie je stavané tak, aby unieslo veľkú váhu. To sa v duchovnom živote odzrkadlí v tom, že v niečom sme veľmi kvalitní a v niečom sme úplne na začiatku. A toto - ak to zistíme - nás môže veľmi zaskočiť, sklamať a znechutiť. Rýchly rast alebo túžba po ňom nám môže priniesť zlé ovocie ...

(III) Takže vidíme, že pri duchovnom raste musíme rešpektovať aj čas.

Boh ťa nevytrhne z času a neprenesie len preto, že chceš byť rýchlo duchovným a zrelým. Nevyrástol by si a nevydržal, nešiel by si ďalej.

BS používa tri výrazy: *oras*, *chronos*, *kairos*.

Keď hovoríme o čase, ktorý plynie, NZ používa pojem **chronos**. To je prirodzený čas, ktorý všetci musíme brať do úvahy, ktorý rátame na minúty, hodiny, dni, mesiace ... Ide o prirodzený vývoj ...

BS používa aj termín **kairos**. Znamená to zvláštny čas, neobyčajný čas. Čas, ktorý sa nepočíta na minúty alebo hodiny. Je to príhodný čas. Čas, v ktorom Boh zasahuje výnimočným spôsobom do nášho života. Čas, ktorý Boh dáva na to, aby sa s tebou niečo udialo. Cez tento kairos človek dokáže rásť rýchlejšie, ak vie správne zareagovať. A jednou z príčin našej stagnácie je, že zle reagujeme na Boží kairos a vtedy ho premárnime.

Boží kairos to nie je len čas duchovnej moci či útechy, veľkých zázrakov a oslobodenia, ale **je to aj čas súženia**. A Boh často viac robí v čase súženia ako v čase útech.

Udalosť vo večeradle ... „*Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilňuj svojich bratov*“ (Lk 22,31n). Na apoštolov, zvlášť na Petra, dopadol Boží kairos a nebolo to nič príjemné - *satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu*. Peter prešiel týmto časom, bol to krutý čas. Zo začiatku síce nechcel reagovať - hovoril „*Pane, hotový som ísť s tebou do väzenia i na smrť*“ (Lk 22,33).

Niekedy aj my takto hovoríme: „Súženie? Nebojím sa, zvládnem to s Pánom“. Áno, mnohé problémy zvládneme, lebo mnohé z nich prichádzajú ako skúška: „Prijmi, urob kompromis“. Preto, ak konáš v Božej autorite, v autorite mena Ježiš nad nimi, oni prejdú, lebo to nebol kairos. To bolo len pokúšanie v obyčajnom čase - v chronos.

Ale niekedy Boh posielal kairos, a vtedy ti nepomôže zriekanie či oslobodzovanie ... Vtedy ti pomôže len vernosť Pánovi; byť verný a nechať sa preosiať. A to všetko preto, aby keď tým prejdeš si mohol posilňovať bratov. „*A nielen to: chválime sa aj súženiami, ved' vieme, že súženie prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej*“ (Rim 5,3-4).

To, či si naozaj vytrvalý sa ukáže iba vtedy, keď na teba dopadne súženie.

(IV) Príčiny duchovnej stagnácie.

(1) duchovná infantilita

My ničomu nerozumieme a preto nerastíme.

(2) dvojtvárnosť

Nerobí nám problém chodiť do kostola, pravidelne sa modliť a zároveň mať nemanželský vzťah alebo byť neverný manželovi či manželke alebo sa pravidelne opíjať, klamať, podvádzať, a pod.. To je pre nás úplne normálne, je to všeobecný jav. Ak niekto nerastie telesne alebo sa mentálne nevyvíja, hneď si to všimneme a považujeme to za abnormálny jav. Keď sa to však deje duchovne, nikoho z nás to netrápi.

Nevadí, že sme slabí, lebo v našej slabosti sa prejavuje Božia sila. Nevadí, že padneme, ak potom vstaneme a ideme ďalej. To, čo Bohu vadí je, že keď padáme, tak sa tvárime, že je to normálne. Boh s nami nemôže pracovať tak, ako chce.

Chceš byť svätý? Na koľko percent? Na 40%? Na 60%? Vieš čo to znamená? Ak chceš byť svätý napríklad na 60%, to neznamená, že si na 60% dokonalý, ale, že chceš byť na 40% nečistý, hriešny. Že ti vyhovuje mať vo svojom živote 40% niečoho, čo sa nepáči Bohu. A ty si s tým spokojný, považuješ to za normálne. Podal si si ruky s hriechom a povedal si: „Dobre, nemôžem ťa poraziť, tak sa dohodnime: ty nebudeš taký útočný a zmocníš sa ma iba raz za čas a ja ťa budem rešpektovať, že si u mňa.” Toto nie je cesta.

Nikto netvrdí, že si svätým už teraz alebo že za 10 minút musíš byť hneď na 100% svätým. Hovoríme o tom, čo v skutočnosti chceme. Pre čo sme sa rozhodli.

Hneď chcem byť taký ako ten a keď sa mi to nedarí, aspoň sa tak budem tváriť. Keď sa deti oblečú do šiat dospelých alebo obujú topánky dospelých, vyzerajú smiešne. Aj my tak niekedy pôsobíme. Dáme si veľké topánky a mamine šaty a tvárime sa, že aj my sme už dospelí, aj my sme už zrelí.

(3) nerozhodol si sa

Nerozhodol si sa pre rast. Neaktivoval si svoju vôľu alebo si ju aktivoval nesprávnym smerom - povedal si, že budeš robiť to, čo je výhodnejšie. Toto robia deti. Oni si vždy vyberú to, čo je pre nich výhodnejšie, čo je pre nich príjemnejšie.

Viete si predstaviť dieťa, ktoré by dostalo na tanier praženicu a povedalo by: „Mama, v tejto praženici je príliš veľa cholesterolu, a preto ju nezjem. Daj mi radšej nejakú zeleninu“. Nebolo by vám to divné? Ale ak to povie dospelý, nečudujeme sa tomu. Berieme to úplne normálne. Takto sa má prejavovať zrelý kresťan. Viem, že toto je síce príjemné, ale Boh chce odo mňa, aby som urobil niečo iné. Ja som sa rozhodol, že budem robiť to, čo chce Boh. Ak sa rozhodnem, mám polovicu výhry za sebou. Veľký podiel na našej stagnácii má práve nesprávne používanie vôle.

Ak nerastieš, si ako dieťa. S dieťaťom sa dá rozprávať iba keď chce; dá sa modliť iba keď chce; dá sa učiť iba keď chce. A s tým mali problém aj kresťania v Korinte: „ja som vám, bratia, nemohol hovoriť ako duchovným, ale ako telesným, ako nedospelým v Kristovi. Mlieko som vám dával piť namiesto pevného pokrmu, lebo by ste ho neboli zniesli. Ale ani teraz ešte neznesiete, lebo ste ešte stále telesní“ (1Kor 3,1-3).

(4) neposlúchaš učiteľa - DS

Boh nám posielal učiteľa, radcu, pomocníka, advokata, tešiteľa ... A Ježiš o ňom hovorí:

(a) „Zostane pri vás naveky.“

DS, ktorý ti má pomôcť stať sa zrelým, je pri tebe naveky. Aj v čase súženia, aj vtedy, keď hovoríš: „Bože, kde si? Ako sa na to môžeš pozeráť?“ Aj v čase radosti.

(b) „Naučí vás všetko a pripomenie vám všetko“

Bez DS sa nezaobídeš, bez neho nebudeš rásť.

DS je iba vtedy твоjim pomocníkom, ak ťa vedie. Musíš vedieť sám, či sa ním necháš viesť alebo nie.

Ako nás vedie DS? Cez nášho ducha. DS vstupuje do nášho ducha cez krst, vieru, prijatie Pána. Vstupuje do nášho tajného vnútra. Do toho, čo nevieme ani poriadne pomenovať a vystihnúť. A cez nášho ducha ovplyvňuje náš rozum, city, vôľu, schopnosti a dokáže ovplyvňovať aj naše telo. Toto je práca DS

Záver - musíš urobiť štyri veci:

(1) nežiť v nevedomosti: To znamená byť vyučovaný, prijímať poznanie, prijímať Božie veci.

(2) mať ochotné srdce: To znamená, že musíš prikázať svojej vôli: „Bude to takto“.

(3) správne reagovať na kairos: To znamená, správne ho ohodnotiť ako príhodný čas; je jedno, či je to čas radosti alebo súženia.

(4) nechať sa prenikať DS: To znamená, chodiť v DS, vedieť, že tento učiteľ je stále pri mne a vo mne.

Spracoval Imrich Degro

podľa TOMÁŠIK, M.: Prečo nerastieš? Spoločenstvo pri Dóme sv. Martina.

© Spoločenstvo sv. Michala Archanjela